

[Hassing Jørgensen.]

regulerende Kontor, gennem hvilket Englandstraktaten og dens Forudsætninger fyldestgøres.

Det ærede Medlem betvivlede Rigtigheden af det, jeg vilde sige: at Importen vil stige. Jo, jeg tror, Importen vil stige, fordi der ganske aabenbart er et vist Varebehov, som man for Tiden nægter sig.

Det ærede Medlem maa jo ikke glemme, at vor Valutabeholdning, det Beløb, som aarlig staar til Raadighed for os til Indkøb af Varer i Udlandet, jo faldt temmelig hurtigt, og det gjorde allerede dengang en vis Indskrænkning i visse Forbrugsgrupper nødvendig. Denne Indskrænkning i Forbrugsgrupper tror jeg stadig vil være nødvendig, om end maaske i faldende Omfang. Det er muligt, at vi efterhaanden kan vænne os til det, men naar jeg i det hele er ængstelig for, at Importen vil stige ud over, hvad vi kan betale, om jeg saa maa sige, ligger det i, at der er en saadan Virksomhedstrang i det danske Folk, at det næsten ikke lader sig holde tilbage. Det danske Folk har ved Hjælp af Laan i Udlandet igennem lange Aarrækker oparbejdet en Produktivitet, som er temmelig enestaaende. Denne Trang til Virksomhed kan ikke hurtigt lægges til Side, og den er i øvrigt ikke uheldig paa et Tidspunkt, hvor vi endnu ikke kan beskæftige Landets Befolkning fuldt ud.

Man kan maaske indvende: Det kan da ikke nytte noget at købe Varer, som vi ikke kan betale. Det kommer an paa, hvad vi køber. De Penge, vi har laant i Udlandet gennem mange Aar, og som jeg mener vi nu bliver nødt til paa ny at supplere med yderligere Laan i Udlandet, er efter min Mening anvendt til produktive Anlæg, Anlæg, som under alle Omstændigheder ellers vil have deres Værdi, Anlæg, som for Landbrugets Vedkommende ogsaa altid har vist sig at have fuld Værdi, Anlæg, som har gjort, at Landbrugets Produktivitet ustandselig er steget. Der er ingenting i Vejen i denne Udvikling — ikke andet end det, at vi pludselig møder et Marked, som ikke kan tage vore Produkter.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har Ordet for en kort Bemærkning.

Christmas Møller: Det sidste, det ærede Medlem Hr. Hassing Jørgensen sagde, var kun i meget kortfattet Form at skildre den økonomiske Udvikling, navnlig for Landbruget, siden 1901, men det ærede Med-

lem Hr. Hassing Jørgensen skylder efter min Opfattelse stadig Svar paa Spørgsmaalet, om Englandstraktaten ikke kan opfyldes med det Forslag, mine Meningsfæller og jeg har stillet.

Jeg maa yderligere sige, at med det Syn, det ærede Medlem har paa hele dette Forhold, maa man have Lov til at spørge ham: Mener han da ikke, at der skal optages Forhandlinger om en friere Stilling for dansk Erhvervsliv? — for det maa være en Konsekvens af det ærede Medlems Stilling.

Jeg er ikke uenig med det ærede Medlem Hr. Hassing Jørgensen i, at der, saaledes som vore økonomiske Forhold er, maa ske Indskrænkning i Forbruget, og kan henvisse til, hvad jeg sagde i Gaar. Jeg er blot ikke sikker paa, at Valutacentralen magter dette, for Forbruget gaar over paa andre Varer, hvad jeg synes Indførselstallene viser.

Det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen tager jeg Afsked med for denne Gang, dog uden at tage Hatten af, for naar det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen taler om, at der ikke var Tale om at øge Købene i England med Tvang . . . (*Hans Hansen* [Rørby]: Det har han ikke sagt!). Har han ikke sagt det? Selvfølgelig. (Afbrydelse). Det er Christmas Møller, der staar paa Talerstolen og ikke Oluf Pedersen! Og naar det ærede Medlem siger, at man skulde ikke begrænse paa kunstig Vis, maa jeg virkelig have Lov til at spørge: Hvad var Englandstraktaten fra Englands Side? Den var Told paa Smør, hvad vi nu har haft i fire Aar, og den var Kontingentering af Bacon, hvad vi nu har haft i fire Aar, angivende en fuldkommen bestemt, kunstigt fastsat Kvotient for Udførsel af dansk Bacon til England. Derfor maa jeg have Lov til at sige til det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen, at naar han argumenterer paa den Maade, er det jo helt umuligt at diskutere med ham.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen har Ordet for en kort Bemærkning.

Oluf Pedersen: Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har ikke Ret i, at Englandstraktaten gik ud paa en Begrænsning. Det, Englandstraktaten havde til Formaal, var netop at sige stop for Begrænsningen, og det ærede Medlems Argumentation er ikke rigtig, hvor stor han saa end kan være paa det.

Det ærede Medlem Hr. Hassing Jørgensen hævdede, at nu havde man igennem mange Aar laant, og ved Hjælp af disse